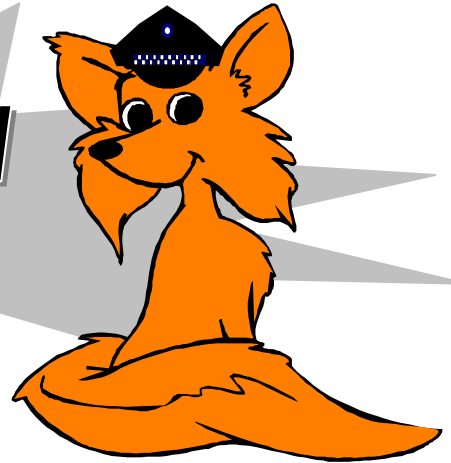

Z Foxíkova zápisníku

Jsi-li v právu -zvedni hlavu

část II.

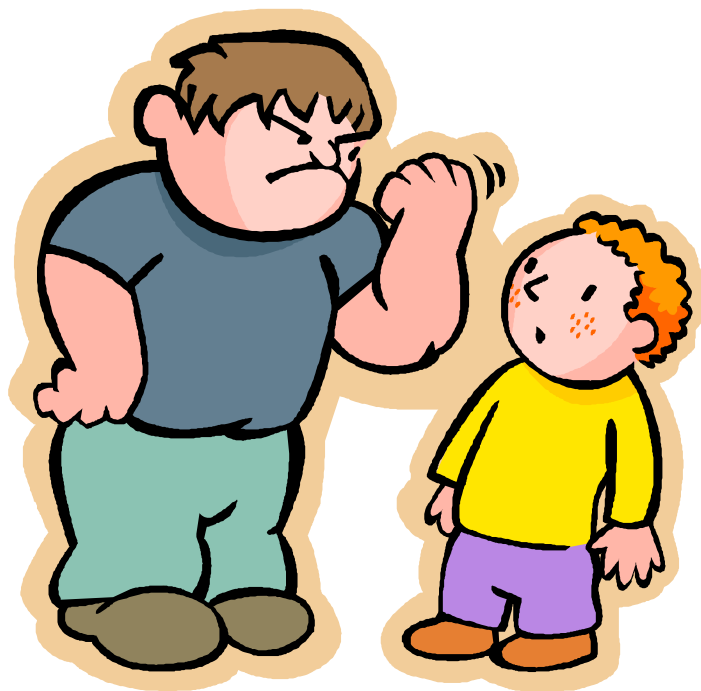

Ahoj kamarádi,

tak co říkáte na ty dva hlupáky a vykutálence, kteří malému Jakobovi tak moc ublížili? Taky je vám z toho smutno? No aby nebylo! Vždyť je to ostuda, když se lidi k sobě chovají tak surově a necitelně. Řeknu vám kamarádi, to ani u nás v lese nemají zvířátka tak hloupé nápady, jako ti dva nezvedenci. No, co naplat, co se stalo nemůže se odestát, ale určitě už jste zvědaví, jak to s tím Jakobovým trápením dopadlo. Tak se pěkně usad'te a dobře poslouchajte, protože moje vyprávění pokračuje.

Když se Jakub s Lojíkem blížili ke své třídě a museli projít těsně kolem těch dvou zloduchů, objevila se na konci chodby paní učitelka. To naše dva kamarády zachránilo. Ale na jak dlouho? Vyučování musí jednou skončit a strach, bolest a utrpení malého Jakuba budou pokračovat. A taky že ano. Sotva Jakub vyšel odpoledne za školy, už mu za zády stáli Jarek s Tomášem. Zle se na něj obořili a vyčítali mu, že odešel ze školy bez jejich dovolení. A než se Jakub zmohl na nějakou odpověď, ucítil na své tváři štiplavou bolest, kterou způsobila Tomášova dlaň. Ta facka přišla tak nečekaně, že se Jakub zapotácel

až málem upadl. Tomáš ho sice zachytil za školní brašnu, kterou měl na zádech, ale hned toho taky zneužil a začal s Jakubem cloumat, třepat a mávat. Kubu napadlo, že jestli to hned neskončí, tak z něj za chvíli vytrhají i duši. Což o to, ten nepříjemný „třasák“ skutečně přestal, ale Kubovo trápení pokračovalo. Jarek s Tomášem se rozhodli, že za trest jim Kuba musí odnést jejich školní tašky až domů.

Sec mazec kokrhel, aby ty dva zatracené loupežníky hnalo z brdku tisíc krtků! Taková alotria a neplechý se přece mezi lidmi nemají dělat. Jaképak fackování a třesení. To si Tomáš s Jarkem nesmějí dovolovat. No a to vynucené nošení školních aktovek, to je opravdu nehorázná bezohlednost a surovost. Copak to jde, aby vás kde kdo nutil dělat něco, co nechcete a nemusíte?! No to se ví, že to nejde! Na to máte vy lidé zákony. A my děti musíme poslouchat především své rodiče a učitele a ne takové dva budižkničemu jako jsou Tomáš a Jarek. To kdyby se stalo u nás v lese, tak by táta Lišák určitě sjednal právo a pořádek. A nebo bych to řekl panu polesnému a to by se pak děly věci. Zkrátka a dobře, taková křivda

se nesmí přehlížet. Snad to Jakobovi dojde a konečně se někomu svěřít.

Cesta k domu, kde bydleli Tomáš s Jarkem, nebyla dlouhá, ale se třemi školními aktovkami byla namáhavá až běda. Jakuba už bolely ruce i nohy a navíc za každé zakopnutí „utržil“ od svých „mučitelů“ pohlavek. Konečně byli na místě. Už to vypadalo, že trápení našeho kamaráda skončilo, když Jarek dostal další hloupý nápad. „Půjdeme do schodů!“ Jakobovi se zatmělo před očima a s hrůzou se podíval na vrchol toho desetiposchodového paneláku, před kterým stáli. Zoufale se rozhlédl kolem sebe, jako kdyby hledal někoho, kdo by mu pomohl.

Nejraději bych na ty dva „mezulány“ poslal všechny komáry co jich v lese máme. Ti by je do těch schodů popohlnali tak rychle, že by nestačili říct ani „bzum bzum“. Copak je ani na chvílku nenapadlo, že ty jejich nápady mohou vzít špatný konec? Copak oni nevědí, že: „Z hloupé srandy brzy – narodí se slzy“?! Asi to opravdu nevědí, protože to by se k Jakobovi chovali jinak.

Ale pomoc, kterou Jakub hledal, nepřicházela. Strastiplná cesta tmavým schodištěm domu pomalu začala a ještě pomaleji pokračovala. Kuba těžce stoupal schod po schodu a ještě hůře se mu dýchalo. Ve třetím patře už mu srdíčko bušilo jako splašený kostelní zvon. S každým dalším schodem měl pocit, jako by jeho nohy vážily o další kilogram více. Krev se mu nahrnula do hlavy a brunátný obličej se podobal zralému rajskému jablíčku. A najednou se to stalo. V pátém patře, když Jakub vystoupal na poslední schod, se mu zamotala hlava

a v očích ho začal pálit slaný pot, který mu stékal z čela. Kuba ztratil rovnováhu a naklonil se dozadu. V rukách, kterými by se mohl zachytit zábradlí, byly aktovky těch dvou hlupáků. Jakub padal po zádech do prázdna studené chodby. Těžce dopadl na schodiště a hlavou se udeřil o ostrou hranu. V tom okamžiku ztratil vědomí a tak už nemohl vidět, jak Tomáš s Jarkem překvapeně a vyděšeně zírali na jeho nehybné tělo a krvácející ránu na hlavě.

U všech zvědavých kukaček, to se nemělo stát. A víte kamarádi, že ti dva mantáci, moulové a ničemové najednou nevěděli, co si počít?! Smích je přešel než by kukačka jednou „kukla“ a oni se vytřeštěně dívali chvíli jeden na druhého a chvíli na ležícího Jakuba. Dívali se a čas běžel. Čas, který byl tak důležitý pro záchranu našeho kamaráda. Tatam byla jejich nadutost a sebevědomí. Tak to vidíte kamarádi, a to se jich Jakub tak bál. Nakonec se ukázalo, že to nejsou takoví hrdinové a chlapáci za jaké se vydávali. Když už to všechno tak zpackali, tak právě teď byla ta správná chvíle, kdy mohli všechno napravit. Pomoc druhému člověku, když mu je zle, to je to opravdové kamarádství a leckdy i hrdinství. Ale kdepak tady. Po hrdinství a kamarádství ani vidu ani slechu.

Ještěže z výtahu vystoupili lidé, kteří zde bydleli. Ti si hned věděli rady. Jedna paní se ujala Jakuba a snažila se zjistit, jak na tom je. Přenesla Kubu ze schodiště na rovnou podlahu v patře a když zjistila, že nedýchá, hned mu dala umělé dýchání z úst do úst. Těch několik vteřin, co všichni čekali na Jakubovo první vydechnutí, vypadalo jako celá věčnost. Ale nakonec se všichni dočkali. Jakub vydechnul a znovu se nadechl. To nejhorší měl snad za sebou. Mezitím už přijela i záchranka, která Jakuba odvezla do nemocnice. Na místo ale přijela i policie, protože takové případy, kdy se lidé zraní, se musí vyšetřit. Policisté při vyšetřování zjistí, jak se všechno seběhlo a kdo to všechno zavinil. No a pak...? Pak většinou přijde zasloužený trest.

ZÁCHRANNÁ SLUŽBA

155

No to se ví kamarádi, že vy chcete raději vědět, jestli se Jakuba podařilo zachránit, než to jestli byli Tomáš a Jarek potrestáni. Ale já vám prozradím obojí.

Jakubovi v nemocnici udělali vyšetření hlavy a zjistili, že kromě velké tržné rány je v pořádku. Nějaká ta modřina na zádech se brzo zahojí a jenom ta velká jizva na hlavě bude Jakubovi připomínat to, co se ten den stalo. Tomáše a Jarka vyslechla policie. Rodiče obou chlapců si museli také vyslechnout spoustu nepříjemných otázek a nakonec zaplatit i Jakubovo dlouhé a drahé léčení. Ve škole se oba výtečníci dočkali trojky z chování a ještě dlouho si s sebou nesli pověst, za kterou by se nemusela stydět ani tlupa Petrovských loupežníků.

Tak to vidíte kamarádi, jak takové naschvály, šikanování, ponižování a zesměšňování mohou dopadnout. Kdepak, s tím nejsou žádné žerty. Ale taky si dobře pamatujte, že kdyby se Jakub odhodlal požádat o pomoc trochu dřív, tak to všechno mohlo dopadnout jinak. Byl přece v právu a měl zvednout hlavu. Kdyby to udělal, nemusel na ní mít osm stehů. To mi připomíná, že bych tenhle příběh měl povyprávět i tomu pot'ouchlému kaštanu u nás v lese. Třeba se z něj taky poučí.

A teď kamarádi úkoly pro vás

Zkuste napsat, čemu všemu se říká šikanování. Popište jednání, které jste buď zažili nebo jste o něm slyšeli a o kterém si myslíte, že dětem ubližuje.

Napište nebo řekněte, jak by se šikanované děti měly bránit, a co by měly udělat, aby se svého trápení zbavily.

Napište nebo řekněte, co by měly udělat děti, které se dovědí o týrání a trápení nějakého svého kamaráda nebo známého.

Napište nebo řekněte, jak by se měla poskytnout první pomoc, když člověk upadne do bezvědomí. Víte, co by se mělo udělat nebo koho a kam zavolat?